

Köleleşmenin Derin Kamufлаjı Postmodern Özgürlük

Av. Hüseyin ÖZBEK

İstanbul Barosu Genel Sekreteri

ABD'nin başını çektiği, AB'nin omuz verdiği emperyalist sistem, çıkarlarının belirlediği koşulları dünyanın geri kalanına dayatmaktadır. Ülkelerin, ulusların "Yeni Dünya Düzeni" çerçevesinde sistemin yörüngesine girmesini arzu etmektedir. Hangi devletin milli sınırları içinde olursa olsun ihtiyacı olan ekonomik kaynaklara koşulsuz ulaşabilmeyi, ulusal mevzuatça engellenmeden kullanabilmeyi istemektedir.

Hedef ülkelerin milli ekonomilerinin, milli hukuk sistemlerinin, siyasal yapılarının emperyal çıkarlara uyarlanması iki şekilde gerçekleştirilmektedir:

1) Süreç içinde borçlandırılarak ekonomik kısıpaca alınan ülke, bürokrasisiyle, ordusuyla milli kurumlarının evrimsel biçimde çökertildiği bir süreçle sisteme entegre edilmektedir.

2) Ulus devlet olmakta direnen, sisteme kafa tutan ülkeler için askeri seçenek devreye sokulmaktadır. Emperyalist sistem hukuki meşruiyeti tartışmalı, çokuluslu askeri operasyonlarla müdahalede bulunmakta "dikta rejiminin ve kötü liderin tasfiyesine yönelik yoğun kampanyaların ardından"ülke ve halk özgürlüğüne kavuşturulmaktadır!

1. seçeneğin uygulandığı Türkiye'de cumhuriyetin ekonomik mucizesi KİT'lerin tasfiyesiyle kamunun ekonomik saygınlığı yok edilerek halka yabancılaştırılmaktadır. Cumhuriyetin milli burjuvazi yaratma ülküsüyle desteklenen yerli sermaye tekelci aşamada uluslararası sistemle bütünleştiği oranda ulusal duyarlıklardan arındırılmaktadır!

Türkiye'nin uluslararası sisteme entegrasyonu aynı kaderi paylaştığı ülkelerle benzerlik göstermektedir. Hedef ülke öncelikle büyük bir ekonomik bunalıma sürüklenmektedir. Ekonomik bunalım siyasi bunalıma dönüşmekte, ülkenin iflasına, batışına ilişkin abartılı söylemlerle kitlelere umutsuzluk, yarınsızlık şıngırlanmaktadır. Çöküş süreçleri halkın sihirli eller, mucizeler yaratan önderler beklediği dönemlerdir. Gerçekten de kurgulanmış iktisadi kaosun, ekonomik altüst oluşun, büyük çaplı batışların, piyasa anarşisinin ardından ortaya mucizevi kurtuluş reçeteleriyle "ekonomi süpermenleri" çıkıvermektedir! 1980 sonrası bu açıdan incelendiğinde **Turgut Özal'ın 24 Ocak 1980 kararları ile Kemal Derviş'in 15 günde 15 yasa kumpasının** ardındaki dinamikler daha iyi anlaşılacaktır.

Yaşanılan süreçte cumhuriyet bürokrasisinin son tortuları da temizlenerek devlet millilikten tümüyle arındırılmaktadır. Ülkenin kuruluş felsefesine bağlı kurumlar acımasızca tasfiye edilmektedir. **Türk Silahlı Kuvvetleri**'nin ülkenin kuruluş denkleminde gelen konumunun ortadan kaldırılması, dikkate alınacak bir dinamik olmaktan çıkarılması büyük ölçüde tamamlanmıştır.

Askeri bürokrasinin tasfiyesinde özel yetkili yargının ve hukukun üstlendiği işlev kuşkusuz ileride daha sağlıklı değerlendirilecektir. Milli ekonomi, milli duyarlılık, milli çıkarlar söylemi arkaik kavramlar olarak alaya alınmaktadır. "Ülkenin idari hiyerarşisi sistemle uyumlu, rejimle sorunlu yeni nesil dindarlığın tek tipleştirilmiş kadrolarından oluşturulmaktadır."

Sıra sisteme ekonomik ve siyasal bağımlılığı hukukileştirip meşrulaştıracak bir teslimiyet metninin özgürlük illüzyonuyla kitlesel talebe dönüştürülmesindedir. Birey olmaya izin vermeyen cemaat hiyerarşisinden gelen güç sahiplerinin sivillikten anladığı halkın tam bir teslimiyetle yönetime itaatidir. Türkiye'yi ulus devlet olmaktan çıkarıp çok kimlikli, çokkültürlü, ortak paydalardan yoksun, müşterek gelecek umudunu yitirmiş postmodern kabilelere dönüştürecek bir ayrışma tasarımı her derde derman sivilleşme reçetesi olarak sunulmaktadır! Ayrışmanın, dağılmanın, çözülmenin, çatışmanın, ülkeyi bir kaos coğrafyasına dönüştürmenin ana yazılımı "**sivil anayasa**" olarak halkın önüne konulmaktadır.